

Перво действие, четвърта картина.

А щом придворен какъ да усети
 по своя нос, че тя се носи леко,
 за царска милост той мисляе; но
 похвалява я със свикнали кисти
 носа на пастора, преди да легне,
 и ново паство му се присъжда.
 Войнички врат забележи кой път,
 и тогава пред войника се редят
 побосица, испански схватки, саби —
 и той блязва питие с ведро,
 ушите му пицят от бобабани;
 събуде се, изплашен прочете
 мислва или две — и пак заспи.
 Кралица Маг в потайна доба сива
 опашката и гривата на коне; стига
 във възел федерикан тия коси,
 и който тоя възел разплете,
 окаява го нещастие. Все тая
 проклетва вощица притиска силно
 момичетата, летнали на гръб,
 и ги призова, как за първи път
 да се вържат, и как желат да станат.
 Кралица Маг —

Ромео. —

Но спри, Меркуцио,
 натуцо мелиш.

Меркуцио. —

Верно, аз говоря
 за свещица, деца на празен ум;
 тях празната фантазия ги ражда,
 те тинкиса като салие въздух,